

בית כנסת

☆☆☆☆ "בית יוסף" ☆☆☆☆

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי מקאם: נאוה נשיא: אלי לוי

הפטרה: כה אמר פקשת וארא

ג' שבט תשפ"א עלון מספר 1050 16 בינואר 2021

הדלקת נרות 4:35 * שקיעה 4:53 * שיר השירים 4:30 ואח"כ מנחה ליל שבת,

שחרית שבת 8:15 * מנחה שבת 4:15 * מוצאי שבת 5:36, וע"פ רבינו תם 6:06

זמן טלית 6:19 * שעה זמנית 57:00 * עלות השחר 6:08 * נץ החמה 7:17

מנחה חול 4:40 * ערבית מנין מקדם 4:20 * צאת הכוכבים 5:31

סוף זמן קריאת שמע 8:59 * סוף זמן עמידה 9:56 * חצות היום והלילה 12:05

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפלה וקריאת התורה

היתה בדרך של שכר ועונש בלבד, ומטעם זה עשה את מעשיו הטובים, כדי שלא ייגרם לו הפסד או נזק למשפחתו ולנכסיו, שכן כל מהלך חייו התנהל לפי חשבון של רווח והפסד, ככתוב: "החנם ירא איוב ה' הלא אתה שכת בעדו ובעד ביתו... ומעשה ידיו ברכת". נמצא ששתיקתו של איוב לפני פרעה, היא לפי שפחד מעונשו של פרעה במידה ויתנגד. לכן הירא את דבר ה': זה איוב, שפחד על נכסיו ועבדיו, לפיכך הניס את עבדיו ואת מקנהו מן השדה אל הבתים. למדנו מזה הבנה חדשה, היא שעבודת ה' החשובה היא עבודה מאהבה, כלומר צריך לאהוב את ה' ולהידבק בו ולקיים מצוותיו, כי זהו רצונו, וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה:

1- "ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו". פעם אל רבי מאיר מפרמישלן נכנס סוחר יהודי שעסקיו כשלו ולא הצליח וסיפר לרבי: כל המאמצים הגדולים שהשקעתי בעסק שלי היו לשווא ולא הצלחתי, ועשיתי כמה תחבולות מיוחדות עם סוחרים שונים, אך כל מאמצי עלו בתוהו, ולא הצלחתי להתרומם. נענה הרבי ואמר: כתוב בתורה: "ולכל בני ישראל לא יחרץ", יהודי אינו צריך לשים את ידו על חריצות ופיקחות יתרה. והמפתח להצלחה הוא: "כלב לשונו" שיהיה פיו וליבך שווים, חדל מהקנוניות והתחבולות, נהל עסקיך ביושר, ואני מבטיחך שה' יצליח את עסקיך. 2- אמר פרעה לישראל: "ואשלחה אתכם ולא תוסיפון לעמוד", יש לדקדק: מאחר ואמר להם: "ואשלחה אתכם" אם כן

המדרש אומר: שדינה בת יעקב אחרי שאנס אותה שכס בן חמור, נשא אותה שמעון אחיה כדי להוציאה מבית שכס, והביאה לו בן שנקרא: "שאול בן הכנענית". ואחר כך נשא אותה איוב לאשה ונעשה חתנו של יעקב אבינו ורמוז לדבר: "את יעקב איש וביתו באו" ארבע התיבות האחרונות הן ראשי תיבות "איוב". ובפרשה זו במכה החמישית שהיא "דבר" נאמר הפסוק הזה: "הירא את דבר ה' מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים". מי היה המצרי היחיד הירא את דבר ה'? לפי שלא אמר הכתוב: היראים את דבר ה' בלשון רבים, משמע שהיה יחיד? אמרו חז"ל: זה איוב. מניין? לפי שיש פעמיים במסורת: "הירא את דבר ה'" בפרשתנו, ואידך בפרשת "שופטים" כתוב: "מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישוב לביתו", מה התם הירא מעבירות שבידו, אף הכא המצרי היחיד הירא מעבירות שבידו. זהו איוב. יש לשאול האם כל אלו שראו את מכות ה' הראשונות, לא היה להם לירא ולפחד מקיום דבר ה', שכל אשר יהיה בשדה ייפגע ממכת הברד? אלא כשראה פרעה לגזור: כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, היו לו לפרעה שלושה יועצים והם: בלעם-איוב-יתרו. בלעם שיעץ, נהרג. איוב ששתק, נידון ביסורים. יתרו שברח, זכה להתקרב לישראל ולהיות חותנו של משה רבינו. ואיוב ששתק, שחש להביע את דעתו ולהתנגד נגד הגזירה, בשתיקתו זו חיזק את ידי פרעה בגזירה זו, ואמר לפרעה: הלא כל יושבי ארצך בידך, והטוב בעיניך עשה. לפי שעבודת איוב לה',

מכוון לה' ולכנסת ישראל, והם דברים העומדים ברומו של עולם.

הדרך לרפואה ולבריאות:

הגוף שלנו מחדש את עצמו כל הזמן, מפרק את הקיים, ובונה אותו מחדש. וכל זה באמצעות המזון שנספג למחזור הדם דרך המעי הדק. תהליך זה מתבצע במשך כל ימי חיינו, יש בקצב יומי, ויש בקצב שבועי, ויש בקצב שנתי, ויש בקצב רב שנתי. התהליך עובר גם על העצמות שמתחדשות, אם כי תוך פרק זמן ארוך יותר, כך שאפילו אצל אדם מבוגר, קיימת אפשרות לאיחוי שברים בעצמות, וזו בשורה טובה כשלעצמה, וזה מחסדי ה' עלינו תמיד. בגיל המבוגר, הגוף לא מספיק לבנות ולהשלים את כל מה שמתפרק, עקב חוסר יכולתה של מערכת העיכול לקבל מהמזון את כל מה שדרוש לגוף. זאת לעומת הגיל הצעיר שמערכת העיכול שלו חזקה והגוף מקבל את כל החסר ואפילו בעודף, וכך הוא בונה את עצמו לעתיד בריא. המרכיב העיקרי של העצם הוא הסיידן שנקרא קלציום. תהליך ספיגת הסיידן מהמזון תלוי במספר גורמים. ישנם המסייעים לספיגת הסיידן, וישנם הגורמים להפרשה מוגברת של הסיידן מהגוף. הסיידן חשוב מאוד לבנין העצמות, לבריאות השן, לפעילות השרירים, לכלל מערכות הגוף ואפילו לעייפות וחייב להמצא בגוף ברמה מסויימת.

דברי מוסר: "חיי האדם בעולם"

אפיקורוס אחד שאל את רבי יהושע בן קרחה: אין אתם מודים שה' רואה את הנולד? אמר לו: "הן". אמר לו והרי כתוב "ויתעצב אל לבו", וכוונת האפיקורוס לשאול את רבי יהושע אם ה' רואה את הנולד כלומר, יודע שבני אדם יחטאו אם כן, מדוע בראם? הרי ידע שיחטאו ויצטער כביכול על כך. ענה לו רבי יהושע: נולד לך בן זכר מימך? אמר לו הן. אמר לו: מה עשית? אמר לו: שמחתי ושימחתי הכל, אמר לו רבי יהושע: וכי לא היית יודע שסופו למות, אמר לו האפיקורוס בשעת שמחה, שמחה. בשעת אבל, אבל. אמר לו רבי יהושע: כך מעשה ה' אעפ"י שגלוי לפניו שסופן לחטוא ולאבדן, לא נמנע מלבראן בשביל הצדיקים העתידים לעמוד מהם מזה למדנו, לא לערב שמחה באבל, וכן להיפך, אלא כל דבר בזמנו. וכן אף

ודאי הוא שלא ישארו במקומם, ומדוע אמר להם: "ולא תוסיפון לעמוד"? אמר רבי יאיר מזרחי: "וישכם אברהם בבוקר אל המקום אשר עמד שם" ואין עמידה אלא תפילה. ומעתה כוונת פרעה שיחזרו מהר אחרי שיגיעו ליעדם, ואמר להם: לא להרבות בתפילה, כמו שאמר במקום אחר: רק הרחק לא תרחיקו ללכת, אלא יחזרו מהר.

היסטוריה בקצרה: 50 שנה אחרי החורבן

118 למנינם:

רבי עקיבא היה מגדולי הדור אחרי החורבן, והוא האריך ימים עד מאה ועשרים שנה, כמו: משה רבינו - עזרא הסופר - הלל הזקן - רבן יוחנן בן זכאי. ושימש ראש ישיבה ארבעים שנה. ומעשה שהלך רבי עקיבא לארץ אחרת, והלשינו עליו אצל השלטון. שלח לו השלטון שתי נשים יפות להכשילו בעבירה, והיה רבי עקיבא יושב ביניהן כל הלילה ומרקק, ולא פנה אליהן. הלכו הנשים האלו וסיפרו לשלטון, קרא לו השלטון ושאלו: ולמה לא עשית עמהן כדרך שבני אדם עושים לנשים? אמר לו רבי עקיבא: ומה אעשה, ריח בא אלי מהם כריח בשר נבילות וטרפות ושרצים. והקים ישיבתו בבני ברק, וילכו אחריו אלפי תלמידים ללמוד ממנו. פעם אחת נתווכחו רבי טרפון ורבי עקיבא בהלכה, וכשהודה רבי טרפון לדבריו של רבי עקיבא אמר לו: עקיבא, כל הפורש ממך, כפורש מן החיים. רבי עקיבא היה יודע סודות התורה וסודות הקבלה. והגיע קרוב לנבואה. ואמרו עליו חכמי דורו: שראוי היה שתשרה עליו שכונה כמשה רבינו. אלא שאין השעה ראויה לכך. ואף דברים שלא נגלו למשה, כבר נגלו לרבי עקיבא וחבריו. ואמר רבי עקיבא על "שיר השירים" שאין כל העולם כולו כדאי כיום שניתן בו "שיר השירים" שכל הכתובים הם קודש, ושיר השירים קודש קדשים. ופעם אחת היה רבי עקיבא קורא שיר השירים בליל שבת, ומצאוהו תלמידיו שזלגו עיניו דמעות. אמרו לו: רבינו, כתוב בתורה: "וקראת לשבת עונג" ואתה בוכה? אמר להם: שיר השירים זה תענוג שלי, שאני יודע להיכן הדברים מגיעים. ואמר: הנמנע מקריאת שיר השירים מפסיד הרבה דברים, והעושה אותו כשיר ומנענע קולו בבית המשתה, ועושה אותו כמין זמר, אין לו חלק לעולם הבא, לפי שכולו

ויסוריו נעלמו כלא היו. הנוכחים, שפשפו את עיניהם כלא מאמינים. עתה נוכחו לדעת מהי גדולתו של הצדיק, והי' בכבודו ובעצמו נפרע מן הפוגעים בכבודו.

סיפור:

אחרי שסיפר רבי משה על המלחין הגדול שהרגיש שאחד מתלמידיו לא השתמש בכינור, והשתמשו רק בארבעה עשר ולא בחמשה עשר, אמר רבי משה מגיד השיעור, לאותו יהודי השבור והמיוסר ואמר לו בנועם ובחיבה: לך נדמה, שהיות ואתה מצליח להספיק ביום אחד רק כמה שורות גמרא, ומחר עוד קצת, אזי אין בזה חשיבות, אבל דע לך שהי' הוא המנצח הגדול, מי שכתב את התווים של מנגינת החיים. עבורו הצלילים המעטים שלך חשובים מאוד מאוד. הוא כתב תווי חיים במיוחד עבורך ומצפה לשמוע את קולך. הם יהיו חסרים באוזניו, כביכול, אם לא תנגן. הי' מייחל לשמוע את כמה שורות הגמרא שלך שבאים לך בעמל ובזיעה. רק על ידי הליווי שלך, של כל יחיד בעולמו, תהיה סימפוניית נחת הרוח מושלמת כליל תפארת. זה היה בקיץ, באותו קיץ עליו סיפרנו בתחילת הסיפור. בחורף שלאחר מכן פגש מגיד השיעור רבי משה את בנו של אותו יהודי בעל תשובה. אמר לו: מה שלום אבא? ענה הבן: אבא נפטר. גם בימיו האחרונים לא וויתר על לימוד כמה שורות, וכל פעם קודם שמתחיל אומר: המנצח הגדול של הסימפונייה העולמית, מחכה לשמוע את הנגינה שלי ומנגן תיבות אלו: אמר אבי, אמר רבא...זכרונו לברכה.

שתי הלכות מהגאון מרדכי אליהו זכרונו

לברכה:

1- אין להתקוטט בשביל איזו מצוה, כגון להתפלל לפני התיבה או לעלות לתורה וכדומה, והצנועים מושכים ידיהם, והגרנגין חוטפין ואוכלין.

2- טבע האדם להיות נמשך במעשיו אחר רעיו וחבריו ואנשי מקומו, לפיכך צריך האדם להתחבר לצדיקים ולישב אצל החכמים תמיד, כדי שילמד ממעשיהם, ויתרחק מן הרשעים ההולכים בחושך כדי שלא ילמד ממעשיהם.

דינים:

1- פרי שנתלש בשבת מעצמו בין מן האילן כגון פרי, בין מן הקרקע כגון ירק, בין על ידי

על פי שיהיה בעתיד דבר לא טוב, אל תתעצב אל לבך ואל תדאג ואל תחשוב חשבונות לא לך, השלך על הי' כל מחשבותיך ותקבל את כל מה שבא לטובה ובאהבה ובאמת דרך הצדיקים היא כך, אעפ"י שיודעים מיום המות אינם עצובים. אדרבא, שמחים לפי שאם זו המציאות שהי' רצה, חייבים לשמוח בכך. לך נא ושאל כל אחד, ויאמר לך, אין כמו השלוה הנפשית, כולם רוצים, אבל ידוע, לכל דבר יש דרך, ואם האדם לא רואה את הדרך ולא מכיר אותה, וגם את המכשולים שיש בה, אזי תמיד ישאר במצב שהוא, ואת מה שרוצה לא יגיע אליו. עדים אנו למצב בו נקלעים היום בכל מקום, בכל פינה, לבעיה של הדאגה שמרכסמת ומגיעה לכל פינה שיכולה להגיע. ולכל פינה שנותנים לה להגיע, והיא מוקד הנזק שעל ידה האדם עושה דברים שכל השומע תצילנה אוזניו. בהתאבדות, אבדן בטחון עצמי, חוסר שליטה בתיפקוד הבית, חינוך ילדים, הצלחה בעבודה, עגמת נפש, מחלות למיניהם, זיקנה מוקדמת ועוד ועוד. אבל יש שם בעיה, שאין אדם שאין לו בה שייכות, והיא "הדאגה" הטמונה בלב עמוק.

הראשון לציון: רבי שלמה משה סוזין

1736-1836

כשבאו שני אנשים לידון לפני רבי שלמה, ויצא אחד מהם חייב, אמר החייב: זה לא יתכן, הצדק אתי, לא אסכים לקבל עלי את הדין. מיד הוציאו אותו מבית דין והוא המשיך לזעוק בקול, כי הדין איננו דין אמת. בשעת לילה מאוחרת נשמעו זעקות אימה ממיטתו של המעז פנים. בני ביתו ושכניו המבוהלים חרדו למטתו ונזדעזעו לראותו. פניו הפיקו סבל רב, וכל גופו התפתל מחמת יסוריו. זעקות שבר יצאו מפיו. "הצילוני" זעק בחוסר אונים, "מה אעשה כדי שארפא". אך הסובבים לא ידעו במה לעזור לו. לבסוף נזכר האיש במאורעות היום וקרא: "אויה, ודאי הגיעו לי יסורים אלו, מפני שפגעתי בכבודו של הצדיק. אנא". ביקש מבני ביתו, "לכו אל ביתו של רבי שלמה, ובקשו את מחילתו, יותר לא אחזור על מעשה מביש זה". אחד מבניו יצא בריצה לעבר בית רבי שלמה, ולאחר דקות אחדות חזר ואמר: כי רבי שלמה מוחל במחילה גמורה. הוא נוכח לדעת, כי כבר הוטב לאביו

אמם רחל בת לטיפה ע"ה אמן.***העסקן
ציבורי האדון שלמה כהן ואשתו הגברת גילה
ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמו כורגייה
יפה בת שמחה ע"ה אמן***האחים
המבורכים: פרג' - דוד - קלוד - ג'אניה - רינה
- אסתר - גילה - פימה - איוון למשפחת נחום
לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ
אדונתם אמם איילה גזאלה בת רימה ע"ה
אמן.***הגברת פרידה חסבאני-רביע ובניה
לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח
הרופא נסים-סמי בן אמיליה ע"ה
אמן.***האדון עובדיה אברהם ואשתו הגברת
צבאח ובניהם לברכה ולהצלחה עם נעים-
יוסף-משה-יונתן ולע"נ בנם המנוח דוד בן
צבאח ע"ה אמן.***האדון ויקטור מאלח
ואשתו הגברת שירלי ובניהם לברכה
ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח יהודה אסלאן -
בן גמיליה ע"ה.***האחים המבורכים: סולי
- הלל - ארליט - צופיה למשפחת בווביה
ולע"נ אביהם המנוח יצחק-זקי-בן שמחה
ואמם רחל שילה בת שפיקה ע"ה
אמן.***משפחת ג'נני לברכה ולהצלחה עם כל
משפחותיהם ולע"נ המנוח ג'ק יעקב חיים בן
שרה ע"ה אמן.

הגיעו התרומות לעלון זה בסך של \$950
וההוצאות הסתכמו לסך של \$1,300
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים באתר הגיע ל- 29,400
ותזכו למצוות אמן.

www.bethyosef.com

רוח, בין על ידי אדם בשוגג, אסור לאכלו
בשבת וגם אסור להשתמש בו לאיזו מטרה,
וגם חל איסור להזיזו ממקומו עד מוצאי
שבת.

2- פרי המחובר לעץ, ויש לו ריח טוב, לא
יריח ממנו בשבת, שמא יבוא לתולשו בשבת.

3- אבל צמח או שושנה העשויה להריח,
מותר להריח ממנו בעודו מחובר לעץ, שלא
חששו שיבוא לתולשו, שהרי יכול להריח
ממנו גם בעודו מחובר לעץ, אבל בפרי שיש לו
ריח המחובר לעץ גזרו חכמים מלהריח בו
שמא יתלוש אותו לאוכלו בשכחה.

4- אסור להשתמש בעץ בשבת, שמא יבוא
לחתוך ממנו ענף, אבל מותר להשתמש רק
בצדדי העץ, לדוגמא: מסמר המחובר לעץ,
ועליו קשור חבל, ועל החבל תלוי דבר
מסויים, מותר להוריד החפץ מהחבל.

התורמים לעלון זה:

הגברת ביקי לוי ובעלה האדון אלי ובניהם
לברכה ולהצלחה ולע"נ רחל בת לטיפה
למשפחת אלגדע ע"ה אמן.***האדון הסנדק
שלמה גנדי הכהן ואשתו הגברת בתיה
ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים מזל טוב
לנכדם החדש יוסף ג'פרי ומברוק
אמן.***האדון ג'ווי אלביר גנדי ואשתו
הגברת ארליט ובניהם לברכה ולהצלחה
ומאחלים להארוס והארוסה אלבירט ופרידה
מזל טוב ומברוק אמן.***האדון מאיר גניגיה
ואשתו הגברת צבח ובניהם לברכה ולהצלחה
ומאחלים מזל טוב לשמחות של בניהם
ומברוק אמן.***הבחור נחמד ונעים יהודה-
אודי יום טוב דהב עבאדי והוריו ואחיו
לברכה ולהצלחה אמן.***האדון טיד לוי
ואשתו הגברת סיליא ובניהם לברכה
ולהצלחה ולע"נ אמו אלטון בת צלחה ע"ה
אמן.***האדון ידידיה לניאדו ואשתו הגברת
טוניה ובניהם משה ובתיה לברכה ולהצלחה
ולע"נ אביו המנוח משה בן שרה ע"ה
אמן.***האדון נוריאל אלגדע ובניו לברכה
ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אדונתם

שלומי גלאט בשר - ירקות - ומכולת
2382 קוני איילנד אווניו Tel: (718) 3821981